

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 14 listopada 2022 r.

Poz. 4881

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.400.2022 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 4 listopada 2022 r.

Działając na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r., poz. 559 z późn. zm.) **stwierdzam nieważność uchwały Nr XXIII/253/21 Rady Gminy Kurzętnik z dnia 7 grudnia 2021 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Otręba, gmina Kurzętnik, w części dotyczącej § 3 ust. 3.**

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie, doręczoną organowi nadzoru z wraz dokumentacją planistyczną w dniu 6 października 2022 r., Rada Gminy Kurzętnik, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz na art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r., poz. 741 z późn. zm.), uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Otręba, gmina Kurzętnik.

Zdaniem organu nadzoru, przedmiotowa uchwała zawiera postanowienie, które w istotny sposób naruszają obowiązujący porządek prawny.

W szczególności Rada Gminy Kurzętnik w § 3 ust. 3 uchwały postanowiła, że „Droga wewnętrzna oznaczona na rysunku planu symbolem 3KDW może nie być wydzielana, jeśli cały obsługiwany przez nią teren będzie stanowił jedną działkę budowlaną”.

Wskazać w tym miejscu trzeba, iż władztwo planistyczne gminy oznacza między innymi, że rada gminy ma prawo określić zasady kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu. Jednocześnie nie może cedować tego uprawnienia na inny organ, ani tym bardziej przekazać przysługującej jej kompetencji do określenia ww. zasad innym podmiotom. Nadto rada gminy nie może także upoważniać kogokolwiek do decydowania o tym, czy określone (projektowane) rozwiązania inwestycyjne odpowiadają ustalonym przez nią w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasadom (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 kwietnia 2011 r. sygn. II OSK124/11).

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, stanowiąc akt prawa miejscowego ma zawierać normy określające konkretne przeznaczenie każdego odcinka terenu objętego daną regulacją bez podawania warunków, a także bez uzależniania tego przeznaczenia lub jego realizacji od jakichkolwiek zdarzeń przyszłych lub niepewnych. Tego rodzaju warunki lub zastrzeżenia mogą się znajdować wyłącznie w przepisach odrębnych, które z woli ustawodawcy kształtują zagospodarowanie terenu łącznie z planami miejscowymi. Powyższa zasada rozciąga się odpowiednio na szczegółowe rozwiązania zawierane w planach zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z treścią art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu. Podkreślić należy, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem szczególnym, gdyż zawiera normy planowe, tj. normy określające zamierzone do osiągnięcia cele. Pod pojęciem „przeznaczenia terenu” należy zatem rozumieć określenie na przyszłość celu, któremu ma dany teren służyć.

Przyjęty przedmiotową uchwałą Rady Gminy Kurzętnik plan miejscowy, w zakwestionowanej regulacji § 3 ust. 3, nie wypełnia podstawowych wymogów ustawowych co do jednoznacznego przeznaczenia danego terenu.

Według przyjętego rozwiązania dopuszczono bowiem zmianę planu z pominięciem procedury planistycznej, poprzez możliwość niewydzielania drogi wewnętrznej i usunięcie tym sposobem ustanowionych w niniejszej uchwale obowiązujących linii rozgraniczających. W konsekwencji prowadzi to jednocześnie do niezgodności części tekstowej planu z częścią graficzną. Rysunek planu nie ulegnie bowiem zmianie i nie będzie odzwierciedlał faktycznego przeznaczenia terenu. Kwestionowana regulacja stoi równocześnie w sprzeczności z dyspozycją art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w myśl którego zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane.

W tym stanie rzeczy rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Artur Chojecki